

Скоро може побачу я степ той широкий,
Що тепер під снігами лежить,
І як вія, так і я буду там самотній,
Буде братом мені тільки смуток глибокий
І із їм я удвох буду жити...

Скоро може побачу чужу чужину,
Понесуть морем хвилі мене...
Чи вернусь ж до тебе відтіль, Україно,
Чи навіки я там на чужині загину
І навіки там серце засне?..

1885